

בית דינגר פסק סמחה על הבעל לתת לאשתו ג"פ.

הגשה פרעה לבי"ד הגדול על כך שלא חייבנו את הבעל בגט.

פרעה נתקבל ואכן בי"ד הגדול חייב את הבעל בגט אולם ש דעתנו לא בשבתנו.

רואה החשבון משה

סלומון מבני-ברק

(ימין) הרביץ לאשתו

מידה (משמאל) - אך

אין היא יכולה

להשיג ממנו גט

ביגלל ריב הרבנים

רבנים יש בשפע

אבל גט אין

רה שכורה, והמשיכה לבקש גט מבעלה. הד"ר קלצ'י, מנהל החנה לבריאות הנפש בתל-אביב, כתב לבית-המישפט המ' הזוי: "נישואיהם נראים לנו כפרי של מיקריות גורליות, ולא קשר עמוק ובוגר." והמליץ על מתן גט. הרב יהודה אנסכבר כתב גם הוא: "במשך הזמן לא ראיתי כל התקדמות, גם לא אחרי הפנייה לטיפול אצל פסיכולוג. הצעתי להם להגיע לידי הסכם ולהיפרד. רק בדרך זו יכול כל אחד מהם להגיע שוב לחיים ראויים לשמם ולמנוע סבל נוסף מן הילדים."

אך משה סלומון מסרב לתת גט לאשתו, המיקרה של מירה סלומון היה ברור לדיינים. לא היה להם ספק שאין דרך אחרת, אלא להעניק לאשה גט ולשחרר אותה ואת ילדיה מסבל. אך הרבנים בבית הדין האזורי בתל-אביב, לא מיהרו לכפות על סלומון לשחרר את אשתו. הם הסתפקו בהמלצה, למרות שקבעו בפסק-הדין: "נתחזקה טענתנו, כי אכן יש כאן מאיסות מוחלטת ואין שום סיכוי ותיקוה שאי פעם ישתנה מצב זה."

הדיינים ידעו שאם לא יכפו על הבעל לתת את הגט לאשתו, המצב לא ישתנה. אך הם לא כפו. חוגים חרדיים בבני-ברק דנו כחשאי את סלומון על סירובו לקבל את המלצת בית-הדין האזורי, וגזרו עליו עונש של מכות. סלומון שכר לעצמו שומרי-ראש, והמשיך בסירובו.

דים היו מבוהלים. לשכנים לא היתה מנוחה.

הבן הבכור, בן ה-16, מגלה: "כשהייתי בן 6, אני עדיין זוכר את זה. אבא רצה בכוח להשיג את התיק של אמא והתעצבן שלא מצא אותו מייד. הוא התחיל לצרוח כדי שהשכנים ישמעו ויבואו לראות. באחד המיקרים הדומים ברחנו, אני ואחותי, לחדר אחר. ואז ראינו דרך חור המנועול שאבא מסתיר סכין מאחורי גבו."

איזה

שלוס-בית!

א חרי ארבע שנים, של גהינום למירה וילדיה, חזרה המישפחה לבני-ברק. ב-1970 נולד הבן השני, "במשך חודשים", מספרת מירה, "סלומון הפסיק לתת לי כסף עבור החזקת הבית, אך דרש שאניש לו כל טוב בארוחות. הייתי חייבת בכל החגיות. סלומון השיב לי כי לא אקבל ממנו פרוטה, אם לא אבקש מזונות." מירה הגישה בקשה למזונות. "סלומון סחב אותי לרבנות, הודיע שלא יתן לי גרוש ודרש שלום-בית. אחרי שנו" בכוח, ואיים עלי בגט. אני ביקשתי מהי רבנים מזונות, הוא דרש שלום-בית, והי רבנים נענו לו. איזה שלום-בית! סלומון המשיך לצאת בלילות והיה חוזר בשעות מאוחרות עם ריח בושם על הבגדים וגם עם אמצעי-מניעה בכיס."

כשהגיעו מים עד נפש, ביקשה מירה משופט בית-המישפט המחוזי, אלישע שיינבוים, להרשות לה לעזוב את הבית יחד עם ילדיה, מבלי להיקרא מורדת. השופט נענה לבקשתה. מירה עברה לדי-

בית-הדין הרבני האזורי בתל-אביב, שבי ראשם ישב הרב חיים צימבליסט, כי "מיצוה על הבעל לתת לאשתו גט פיטור ריץ כדת."

שיטפון של

צרות היסטוריות

אך משה סלומון צחק. הרבנים רק המליצו לפניו לשחרר את אשתו. סלומון הודיע, שאין לו כל כוונה לתת לי אשתו גט.

מירה סלומון (39), ילידת צ'כיה, בתו של מהל ידוע בבני-ברק, הכירה את משה סלומון (43) יליד הונגריה לפני 19 שנה. מירה עלתה לארץ בהיותה בת 5, ומשה סלומון הגיע לישראל כשהיה בן 10. מירה הכירה את בעלה באמצעות שדכי נית, וכעבור חודש ימים התחתנה עימו.

הזוג עבר לגור בחיפה. הצעקות והצריחות התחילו תוך זמן קצר. המכות התחילו עוד לפני שנולד הבן הבכור, אביה של מירה לא רצה שבתו תתגרש, למרות הסבל שהיא עברה. לא יפה לדבר על גירושין במישפחה חרדית מכובדת, הוא טען.

כעבור זמן קצר נולדו הבת והבן השני. סלומון המשיך להתנכל לאשתו, והודיע לה במפורש כי "הוא ילך וייעשה גרוע יותר ויותר."

"אם שכחתי לשים בבוקר על השולחן מלחיה, קיבלתי מייד שיטפון של צרות היסטוריות, ללא סוף", היא סיפרה לרבנים. "אמילו ללדת את בני הבכור נסעתי לבד. בעלי לא רצה לנסוע איתי כי זו הייתה שבת. כשהייתי בהריון עם הילדה, היכה אותי משה סלומון שוב ושוב. היל-

נ ער בן 16 עמד בכניסה לבניין שעליו שלט משה סלומון רואה-חש" בן. בידיו אחז פלקאט שעליו כתב: "אבא שחרר את אמא! לידו ניצבה נערה צעירה יותר, ובידיה פלקאט נוסף: "אבא! אנו רוצים אמא חופשית!" אשה גבוהה קומה בסוף שנות השלושים שלה, בעלת שיער בלונדי, תלתה על צווארה שלט: "אני רוצה לצאת לחופשי!"

בפתח לבניין עמדו שני גברתיים, שומרי ריוראשו של משה סלומון, ששכר את שרותיהם אחרי שחוגים חרדיים בבני-ברק איימו להכותו בגלל סירובו להישמע ל-

החלטות הדיינים הרבנים. הפגנת הרחוב של מירה סלומון ושל שלושת ילדיה, שנערכה באפריל השנה, לא שיכנע את משה סלומון בבני-ברק, לתת לה גט. הוא השיב שלעולם לא יפרד ממנה.

אך משהו קרה בכל זאת בעיקבות ההפגנה. בירושלים ובבני-ברק הבינו איי שים חרדיים שיש לסיים את הפרשה הי אומללה, הנמשכת כבר 10 שנים ואשר פוגעת קשות בשמם של בני המשפחה הרבניים. לפני כמה חודשים אספו אלמור נים כסף ותרמו אותו למירה סלומון, כדי שתפנה לבית-הדין הרבני הגדול בירור שלים.

מירה סלומון יצאה לקרב חדש. היא חשבה שהפעם הצדק ינצח סוף סוף, ובית-הדין הרבני הגדול בירושלים יתייצב לימינה וישחרר אותה מהמצוקה הגופנית והנפשית שהיא מנת חלקה ב-10 השנים האחרונות.

אך היא לא הביאה בחשבון את היחסים המורכבים שבין בתי-הדין הרבניים השור נים. לפני שנתיים קבעו שלושה דיינים ב-

מת מאהבה

ב זמן שמירה התגוררה עם ילדיה בדירה שכורה, השיג סלומון בבית-